

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Why does it seem like "the Jews" in the Gospel of John are the baddies? Is John anti-Semitic?

Is the Gospel of John Anti-Semitic?

This teaching is adapted from the Jesus, My Rabbi lesson enjoyed by thousands of students in Torah Clubs around the world. A study in the Gospels from a Messianic Jewish perspective. Every week Club members encounter Yeshua of Nazareth in his Jewish, historical, and cultural context.

In the Gospel of John, the term "the Jews" carries a polemical edge and sounds like a pejorative. The reader quickly gets the impression that whoever "the Jews" were, they were not very nice and that Yeshua and His disciples were not Jews. In the Gospel of John, it almost sounds as if "the Jews" are the opposite of Yeshua's disciples.

How does one explain the "us-versus-them" tone in the Gospel of John, which seems to depict "the Jews" in antithesis to Yeshua? The Johannine community of the late-first century and early-second century consisted primarily of Gentiles, perhaps still bitter over their recent expulsion from the synagogue. That social situation might color the way the story gets told, but originally, there was no such distinction. Yeshua, John the Immerser, the disciples, and all the earliest believers were also Jews.

In his Jewish New Testament, Messianic Jewish scholar David Stern suggested that we should translate the Greek loudaioi ("Jews,") as "Judeans." Judeans were Jews from the Roman territory of Judea and under the political authority of Pontius Pilate. In that sense, the term "Judeans" can be understood in contrast to Jews of Galilee and Perea. Yeshua and His disciples were all Galileans. Galileans were also Jews, but they were not Judeans.

David Stern's explanation doesn't work in every instance, but most of the time it's spot on. The Gospel of John tends to group the religious and political authorities in Jerusalem under the broad label "the Jews," i.e., "the Judeans." In that sense, John's use of the term "the Jews" is

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Waarom lijken "de Joden" in het Evangelie van Johannes de slechteriken te zijn? Is Johannes antisemitisch?

Is het Evangelie van Johannes antisemitisch?

Dit onderwijs is overgenomen uit de "Jesus, Mijn Rabbijn" les die duizenden studenten in Torah Clubs over de hele wereld hebben gehad. Een studie in de Evangeliën vanuit een Messiaans-Joods perspectief. Elke week ontmoeten de leden van de Club Yeshua van Nazareth in zijn Joodse, historische en culturele context.

In het Evangelie van Johannes draagt de term "de Joden" een controversiële lading en klinkt het ongunstig. De lezer krijgt al snel de indruk dat wie "de Joden" ook waren, ze niet erg aardig waren en dat Yeshua en zijn discipelen geen Joden waren. In het Evangelie van Johannes klinkt het bijna alsof "de Joden" het tegenovergestelde zijn van Yeshua's discipelen.

Hoe verklaar je de "wij-versus-zij" toon in het Evangelie van Johannes, die "de Joden" als een tegenpool van Yeshua lijkt af te beelden? De Johannitische gemeenschap van het einde van de eerste eeuw en het begin van de tweede eeuw bestond voornamelijk uit niet-Joden, misschien nog steeds verbitterd over hun recente verdrijving uit de synagoge. Die sociale situatie zou de manier waarop het verhaal wordt verteld kunnen kleuren, maar oorspronkelijk was er geen sprake van een dergelijk onderscheid. Yeshua, Johannes de Doper, de discipelen en alle eerste gelovigen waren immers ook joden.

In zijn Joods Nieuw Testament stelde de Messiaans-Joodse geleerde David Stern voor om het Griekse loudaioi ("Joden") met "Judeeërs" te vertalen. Judeeërs waren Joden uit het Romeinse gebied van Judea en onder het politieke gezag van Pontius Pilatus. In die zin kan de term "Judeeërs" worden begrepen in tegenstelling tot de Joden van Galilea en Perea. Yeshua en zijn discipelen waren allemaal Galileeërs. Galileeërs waren ook Joden, maar zij waren geen Judeeërs.

De uitleg van David Stern gaat niet in alle gevallen op, maar is meestal wel duidelijk. Het Evangelie van Johannes heeft de neiging om de religieuze en politieke autoriteiten in Jeruzalem te groeperen onder het brede etiket "de Joden", dat wil zeggen "de Judeeërs". In die zin is het gebruik van de term "de Joden" door Johannes

not a description of Jewish people in general; instead, it refers specifically to the political and religious leadership of Pharisees, Sadducees, and Herodians, including the Sanhedrin. For example, John 1:19 says “the Jews sent to [John] priests and Levites from Jerusalem” to interview him. Obviously the term “the Jews” does not apply to all the Jews but rather to the religious authorities in power in Jerusalem. John later clarifies the matter, “Now they had been sent from the Pharisees” (John 1:24). Even with this understanding in place, we need to guard against anti-Semitic theological assumptions. Not all Pharisees were hypocrites, and not all of them opposed the ministries of John the Immerser and Yeshua. Josephus describes the Pharisees as esteemed by the common people and known for their careful explanations of Torah. Unlike their theological opponents the Sadducees, the Pharisees believed in man’s free will, the survival of the soul, the resurrection of the dead, and reward and punishment after death. The Pharisees also anticipated the coming of Messiah. They hoped for the advent of the Messianic Kingdom. That explains why the Pharisaic leadership of Jerusalem was curious about the ministry of John the Immerser. John seemed to speak their language and represent their theological concerns. They sent a delegation to Bethany beyond the Jordan to inquire into the man’s calling and ministry and to determine whether he was a messianic pretender or, perhaps, really sent by God.

geen beschrijving van het Joodse volk in het algemeen, maar verwijst het specifiek naar het politieke en religieuze leiderschap van Farizeeërs, Sadduceeërs en Herodianen, inclusief het Sanhedrin. Bijvoorbeeld, Johannes 1:19 zegt "de Joden zonden naar [Johannes] priesters en Levieten uit Jeruzalem" om hem te interviewen. Het is duidelijk dat de term "de Joden" niet voor alle Joden geldt, maar voor de religieuze autoriteiten die in Jeruzalem aan de macht zijn. Johannes verduidelijkt de zaak later: "Nu waren ze vanwege de Farizeeën gestuurd" (Johannes 1:24). Zelfs met dit begrip moeten we ons hoeden voor antisemitische theologische veronderstellingen. Niet alle Farizeeërs waren hypocrieten, en niet alle Farizeeërs waren tegen de bedieningen van Johannes de Doper en Yeshua. Josephus beschrijft de Farizeeën als gewaardeerd door het gewone volk en bekend om hun zorgvuldige uitleg van de Torah. In tegenstelling tot hun theologische tegenstanders de Sadduceeën, geloofden de Farizeeën in de vrije wil van de mens, het voortbestaan van de ziel, de opstanding van de doden en de beloning en bestraffing na de dood. De Farizeeën anticipeerden ook op de komst van de Messias. Ze hoopten op de komst van het Messiaanse Koninkrijk. Dat verklaart waarom de Farizeense leiding van Jeruzalem nieuwsgierig was naar de bediening van Johannes de Doper. Johannes leek hun taal te spreken en uitdrukking te geven aan hun theologische zorgen. Ze stuurden een delegatie naar Bethanië aan de andere kant van de Jordaan om te informeren naar de roeping en de bediening van de man en om te bepalen of hij een messiaanse bedrieger was of, misschien, werkelijk door God was gezonden.

